

Πόσοι εξεπλάγησαν που η πρυτανική αρχή του Παντείου τοποθέτησε τεράστιες πόρτες στο χώρο του πανεπιστημίου, αποκλείοντας έτσι και τους τελευταίους ελεύθερους χώρους του;

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΧΩΡΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΣΙΦΛΙΚΙ ΚΑΝΕΝΟΣ ΠΡΥΤΑΝΗ

Η περιστολή του δημόσιου χώρου, του χώρου δηλαδή όπου ο καθένας έχει το δικαίωμα να παρευρίσκεται χωρίς να εξετάζεται η οικονομική ή κοινωνική του θέση, όπου μπορούν να ανταλλάσσονται ελεύθερα ιδέες και απόψεις χωρίς καμιά κρατική παρέμβαση και περιορισμό, αποτελεί σταθερή επιδίωξη της εξουσίας τα τελευταία χρόνια, με σκοπό την ολοένα μεγαλύτερη αποξένωση, απομόνωση και ιδιώτευση των ανθρώπων.

Η επιδίωξη αυτή υλοποιείται στα πανεπιστήμια με τη μορφή της περιφραξης των χώρων τους με προφανή στόχο τη διαφύλαξη της ακαδημαϊκής "ομαλότητας" μέσω της **αποτροπής πολιτικών εκδηλώσεων, της εξάλειψης των κινηματικών διαδικασιών που σαμποτάρουν την εύνομη λειτουργία του πανεπιστημίου αλλά και κάθε κοινωνικής δραστηριότητας (πάρτι, γκράφιτι, άραγμα στους χώρους του κτλ.)** που οικειοποιείται πανεπιστημιακούς χώρους χωρίς την άδεια ή τη θεσμική αναγνώριση από τις πρυτανικές αρχές.

Η αποτροπή αυτή κάθε κοινωνικής δραστηριότητας που δεν έχει την άδεια ή τη θεσμική αναγνώριση της πρυτανικής αρχής, είναι και η άλλη όψη της καταστολής.

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΑΠΟΚΤΆ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΌ ΝΌΗΜΑ ΜΟΝΆΧΑ ΟΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΈΝΑΣ ΑΛΗΘΙΝΆ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ, ΈΝΑΣ ΧΩΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Το σαμποτάρισμα λοιπόν τέτοιων ενεργειών περίφραξης είναι η μόνη αποτελεσματική απάντηση στη στατική πράξη επιβολής της εξουσίας επάνω στους ελεύθερους χώρους.

Μιας εξουσίας που έχει απόλυτη ανάγκη από χώρους καθαρούς από το "μiasma" της ελεύθερης δημιουργίας, της αυτοέκφρασης και της αυθορμησίας, χώρους όπου ο καθένας θα βρίσκει τη θέση του σε προκαθορισμένους κοινωνικούς ρόλους που του αφαιρούν κάθε δυνατότητα πρωτοβουλίας και αυθεντικής δράσης.

Μιας εξουσίας που φοβάται την ελευθερία γιατί είναι αυτή που μπορεί να γεννήσει την αμφισβήτησή της.

**αντιεξουσιαστικό
στέκι παντείου**
στο ισόγειο του γυμνασίου κτιρίου